по двора во-маскори бѣше да знае да изчезне, когато дойдѣ. Прѣз
лѣтото, Арсо бѣше во-силенъ отвлѣченъ на опасността
и отъ най-опасните сорта: Когато пътуваше московскѣ, инкогнито-
бавно отъ Арсо незнаеше да изчезне. Когато вѣзходъ Арсо
~~отпуснатъ~~ въ градъ,
Арсо не излазѣ цѣлъ денъ отъ ~~къщата~~ си, защото не знаеше: съ кого
ли да излѣзне, или съ калчаки. Вторий денъ вече ~~е~~ цѣлъ свѣтъ
съ калчаци — и свои си чужди калчаки, но кого нѣ бѣше винаги
скрѣнъ подъ дипломата на казвача. До като се свѣрши Сан-стефанский
договоръ, Арсо казвѣше най-строгъ непрѣмѣнно — не знаеше
на кого ще излѣзне. Сѣдѣ като видѣ, че московскѣ отпуснатъ
работата, а той страна во-голѣмъ русинъ и отъ Николая Николаевича.

Славолюбивостъ чрезмѣрна на Арсо се удовлѣтворяваше съ чрезмѣрна
бързина. Той знаеше ~~къде~~ кѣдѣ и какъ да се подѣлѣ подъ кого
на кого, отъ когато забѣлѣзне, за да стане голѣмъ. Най-
напрѣдъ се изтрѣгна за гвардъ въ конницата есперска. Носѣ страна
наслѣдникъ на границата, носѣ гвардъ въ обединенѣ свѣтъ,
даже въ конака и т. н. Когато наслѣдникъ на границата, той
си самъ отвлѣкъ границата да отрѣзва границата и другите
Книги, ~~тъй викайки кѣде~~ Направи единъ особенъ рафтъ въ
библиотеката, напрѣдъ книгите, а за мѣстото, остави во една
~~забѣлѣжена въ нѣкой гвардъ~~ на армия, да се видѣ какъ е. ~~Книгите~~
Картината, колѣто отвлѣкъ ~~отъ~~ оставенѣ на армия
бѣше малко шарена и синьма; тъка и т. н. Недѣлнѣ свѣтъ
отъ Китанова бѣше забѣлѣжена въ гвардъ съ другъ; Данилевскѣ
Антоний въ гвардъ съ французъ; Мондрѣпова Анѣта до
едно мѣсто съ изгнани; Симонова География, показана отъ
една врѣска съ мѣстъ; Изгнанѣ на двѣ Топорова въ сандъка
съ чистъ; Анова Арсо мѣрѣ за фрѣнски ядки въ единъ
зембилъ съ апрадитки и т. н.

Отъ тѣзи ~~Арсови~~ Арсови чудѣти може вѣдки да разбѣрѣ, че за
~~Арсо~~ него не е била вѣче лесна работа да се хвалѣ и на московскѣ,
та да стане и отвлѣчѣ на открѣнѣ свѣтъ. И открѣнѣ
~~горѣ~~ Карагеорги, и секретарѣ му и близкѣ рѣки, то отова бѣше
гиновници, дигаха и слагаха Арса съ: Мисий Арсений Теркобуль
~~гиновници~~ Арсений Теркобуль и др. под. имоѣ разнѣ
вѣрху Корнѣтъ, отъ когато ~~тъй~~ отидѣ му свѣтъ, като се
се е падъ съ чудо-бѣдѣ. Чудѣ бѣше то отова бѣше много
мѣрѣкий да основава разни благотворителни, гимназически,
сиротоводѣрателни и други дружества, та ~~и~~ то край
друго, направѣ и едно дружество, на подобие нѣщо като на
Червенъ Кръстъ, на което за наслѣдѣ и Касеперъ се чудѣ
и страна нашѣ Арсо. Когато нѣкои и други се комплимѣнтуваха
на това, ~~нѣщо~~ то открѣнѣ управѣнѣ се отвлѣкване,
~~нѣкъ~~ нѣкъ внушително: Пишете, ... чиорѣ въ кошче, бѣтенѣ,
въ то такъ расторопенъ господинъ, то просто
отвлѣчѣ. Работата бѣше, обаче, не въ расторопността и мощо-
бѣстѣта на Арса, а въ неловкостъ да мановѣстѣ
на управѣнѣ за нетолковадѣнѣ, когато се навѣрѣваше
въ обществената работа. За тѣзи работа, Арсо бѣше ~~като се~~
толкова способенъ, ~~щото~~ когато да го бѣше накарѣ напрѣ-
гам отъ частно отдѣване изъ Петербургъ.

/.